

Asukasilta

Lintuvaaran koululla kestäviikkona
30.11.94 klo 18:30

keskustellaan alueen liikenteestä ja
liikennesuunnittelusta. Mukaan on
kutsuttu suunnittelusta vastaavia ja
virkamiehiä ja kaupungin
valtuutettuja.

Tervetuloa!

Kahvitarjoilu alkaa jo klo 18.

Tervetuloa kaikki mukaan keskustelemaan!

Puheenjohtajan palsta

Lintuvaarantien liikenneturvallisuus oli aiheena maanantaiaamuna 7.11. Vallikalliossa järjestetyssä tilaisuudessa. Paikalle saapuneille päättäjille osoitettiin tien vaarallisuus. Lintuvaarantien ja Vallikallion risteykseen tarvitaan liikennevalot ennen kuolonuhreja. Tilanne on kuitenkin tyyppillinen; rahaa ei tällaiseen tarkoitukseen löydy ennen kuin joku on jäänyt auton alle ja risteuksen vaarallisuus tullut konkreettisesti toteen näytetyksi.

Myös muuta aluettamme koskevaa on viime aikoina tapahtunut. Kaavoitusrintamalla ajankohtaisia ovat nyt ratkaisuvaiheessa olevat Lintumetsä I ja II asemakaavat. Niitä muutettiin eräiltä osin nähtävillä olon jälkeen. Kaupunkisuunnittelulautakunta kuitenkin palautti esityksien ennalleen, eikä uutta valituskierrosta enää tarvita. Eniten tuntui Lintukorventien varrella asuvien mieliä närästävän tien katkaisun poisto. Se kuitenkin palautettiin. Muita keskustelua herättäneitä aiheita ovat olleet eräiden tonttien ylisuuret rakennusoikeudet sekä Lintumetsän yläasteen koulun ja luonnollisesti myös Lintulaakson tien rakentaminen.

Lintumetsän koulun rakentamiseen on kuntasuunnitteluesityksen talousarviossa varauduttu vuosina 1997-98. Kuten olen tällä palstalla jo aikaisem-

minkin todennut, uudet arviot oppilasmäärien kehittymisestä puoltaisivat varhaisempaa aikataulua. Nykytilanne tarkoittaa sitä, että oppilasryhmiä olisi jo parin kolmen vuoden kuluttua 2-4 enemmän kuin Leppävaaran koulun yläasteelle mahtuu. Lapsillemme on siten suunniteltu ratkaisuksi bussilippua käteen ja matkan päämääräksi Suvelan koulu. Suostummeko tällaiseen?

Lintuvaaran koulun johtokunnan puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja keräsivät ala-asteen vanhemmilta adressin, jolla pyrittiin informoimaan kaupunkisuunnittelulautakuntaa vanhempien halusta saada yläasteen koulu nopeasti. Oppilaskyyditykset tai väliaikaisratkaisut eivät tyydytä. Ainoastaan yhden päivän varoitustajasta huolimatta lähes kaikki vanhemmat allekirjoittivat adressin.

Minulta on useaan otteeseen tivattu, miksei omakotiyhdistys ota virallisesti kantaa koulurakentamisen nopeuttamisen puolesta. Syynä on yksinkertaisesti se, että asukkaiden ja omakotiyhdistyksen johtokunnan keskuudessa esiintyy eräitä koulua vastustavia mielipiteitä. Yhdistys ei halua toimia jäsenistönsä toiveita vastaan, vaikka kyseessä olisi vähemmistö.

Voidaan kuitenkin aiheellisesti kysyä, mitä pahaa koulussa on? Käsittäakseni ei mitään. Päinvastoin. Lintuvaaran ala-asteen koulun olemassaolo koetaan rikkaudeksi. Suurin yläasteesta koitua haitta lienee Lintuvaaran itäpuolisen metsäalueen pieneneminen eteläosastaan. Tämä on valitettavaa siksi, että ympäröivien metsien hupeneminen muutoinkin vähentää Lintuvaaran vihreää ominaisleimaa. Koulutontin alue on nykyisin kuitenkin melko epäsiistissä kunnossa. Sen luonnonarvoja ja käyttöä marjastus- tai sienestysalueena voidaan myös pitää vähäisinä verrattuna muuhun metsäalueeseen. Lisäksi on muistettava, että mikä tahansa tonttivaihtoehto johtaisi metsien hakkaamiseen.

Koulun rakentamisen vaihtoehtoina on mainittu mm. vanhan kaatopaikan puhdistaminen koulun rakennuspaikaksi tai joidenkin Leppävaarassa sijaitsevien konttoritilojen tilapäinen muuttaminen koulukäyttöön sopiviksi. Kaatopaikkavaihtoehto on siihen sisältyvien riskien vuoksi kuitenkin hylätty jo vuonna 1991. Tilapäisratkaisuihin turvautumisen pelätään ainoastaan viivästyttävän jo muutoinkin päälle kaatuvaa tilannetta ja tarjoavan mahdollisuuden vitkutella rakentamista hamaan tulevaisuuteen.

Hannu Lehtonen

*Rauhallista
Joulua
ja Onnellista
Uutta Vuotta
kaikille
Lintuvaaran
asukkaille*

*toivottaa
Omakotiyhdis-
tyksen
johtokunta
ja Lintusen
toimitus*

Lintunen

Lintuvaaran omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti ilmestyy neljästi vuodessa: helmikuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.

Toimituskunta

Arja Pihlajisto, puh. 544 502, Hannu Lehtonen, Tuula Huomo, Marja-Leena Karhula, Raimo Salminen

Löytkö 1300 kpl

Ilmoitustaulut

omakotiyhdistyksen tiedotteita varten ovat Paulakosken kaupassa Lintuvaarantie 50 ja T-kauppa Kotikulmassa Vallikadun ja Lintuvaarantien risteyksessä.

Taitto Masa Pulkkinen / Prestige Marketing Oy

Palnopaikka

Monila Oy, Sörnäisten rantatie 27, 00500 Helsinki

Lapsuuden Joulu

Näen muistoissani lapsuuden joulun, ehkä vuodelta 1933. Se vietettiin, kuten muutkin lapsuuteni ja nuoruuteni joulut perä-Harakassa, nykyisessä Lintuvaarassa, pienessä harmaassa mökissä Jääskeläntien varrella. Siihen aikaan asuinalueellamme vedet kannettiin kaivosta, puut hakattiin klapeiksi, joilla keitettiin ruoka ja lämmitettiin asunto. Ja kodeissamme tuikkivat valolähteinä öljylamput.

Jouluihin oli saatu taitoksi runsain mitoin lämpöä ja hyvää tahtoa ihmisten kesken. Joulun alusviikot kävivät hermoille.

Meidät muksut komennettiin aikaisin nukkumaan ja kyökistä alkoi kuulua ompelukoneen surinaa ja kaikenlaisia askartelun ääniä. Maalin haju tunki sieraimiin ja jännitys kutitti sydänalassa. Aamulla ei joulupukin pajasta näkynyt enää jälkeäkään.

– Äiti, koska se joulupukki oikein tulee, utelimme.

– Kyllä siihen on vielä paljon päiviä ja öitä. Muistakaa nyt vaan olla oikein kiltejä. Nii-in, mutta koska se sitten tulee?

– Vielä eivät sormet riitä, mutta äiti kertoo sitten, kun voitte alkaa laskea sormilla. Äärimmäisellä itsehillinnällä onnistuimme olemaan pitkään kiltejä.

Mutta sitten koitti ilta, jolloin emme enää voineet välttää riitaa. Syntyi tappelun nujakka.

– Joulupukki ja tontut näkevät, miten kamalan tuhmia lapsia te olette. Katsovat ikkunasta, äiti varoitti.

– Eikä katsele! Ei me nähdä! Isä meni

liiteriin puita hakkaamaan. Nahistelomme jatkui.

– Mikäs tuolla ikkunassa nyt on, kysyi äiti. Silloin me sen näimme. Valkopartainen joulupukin naama oli kuin olikin ikkunassa. Meistä tuli uudestaan “niin kiltejä”.

Vihdoin tuli jouluaatto. Jännitys oli huipussaan. Päivä kului hitaasti. Äiti koetti keksiä meille askarrettavaa voidakseen tehdä loput joulusiivot ja valmistaa ruuat.

Isä etsi, niin kuin joka joulun, edellisenä aattona tekemäänsä joulukuusen jalkaa. Nytkään sitä ei löytynyt. Piti taas nikkaroida uusi. Iltapäivällä kuusi tuotiin sulamaan. Myöhemmin se koristeltiin kynttilöillä, tinapaperista leikatuiilla nauhoilla ja muutamalla punaposkisella omenalla. Ennen jouluateriaa pukeuduttiin “pyhävaatteisiin”. Meillä ei ollut saunaa, joten joulusauna ei kuulunut ohjelmaan.

Mutta sitten tuli joulupukki. Pikkuveli pelästyi ja meni isän ja äidin sängyn alle piiloon. Vasta vähän ennen pukin lähtöä hän uskalsi näyttäytyä.

Joulupukin jaellessa lahjoja äiti pyysi minua hakemaan keittiöstä vettä. Vesiämpäri sijaitti vahakankaalla päällystetyn puulaatikon päällä. Joulupukki istui kyökin ja kammarin välisessä oviaukossa pallilla. Jouduin hänen selkensä taakse. Kun hän oli lähtenyt “taivaltamaan takaisin Korvatuntu-

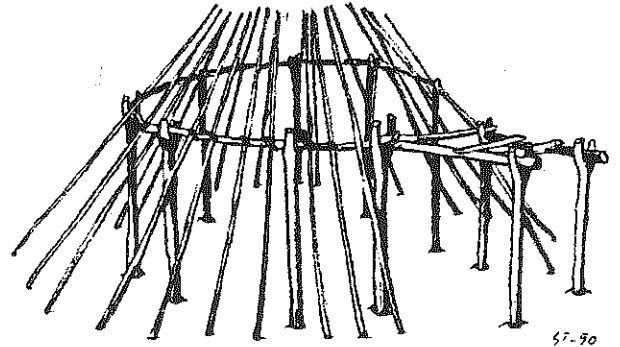
rille”, ihmettelin kotiväelle sitä, että joulupukilla oli ihan samanlainen niska kuin naapurilla, Nikulaisen Niilolla. Paketeista löytyi kotona tehtyä mollamajaa, kintaita, yöpaitaa, puuautoa, itse kokoon ommeltuja piirustusvihkoja ym.

Joulun alusviikkojen salaperäiset ompelukoneen surinat, maalinhajut ja vasaran pauke yhdistyivät alitajunnassa aattoiltaan. Joulupäivänä naapuruston muksuilla oli tavatessaan uusia kintaita ja leluja, jotka olivat nykyisen mittapuun mukaan vaatimattomia, mutta meille mieluisia. Oikein onnekkaina aikoina meillä oli uusia suksia ja kelkkojakin toisillemme näytettäväksi. Tämä mielikuva on vain yksi pitkäksi jonoksi kertyneistä lämpöisistä joulumuistoista, joita minulla on Jääskeläntien varrelta siitä pikkuisesta mökistä.

Sinikka Luja-Penttilä

TV:stäkin tuttu Sinikka Luja-Penttilä, entinen kansanedustaja ja ministeri (ainoa lintuvaaralainen joka on kohonnut näin korkealla poliittisessa elämässä!), on ensimmäisiä vakituksia asukkaita Lintuvaarassa – silloisessa perä-Harakassa. Hän rakennutti veljiensä kanssa kotimökkinsä tonille hirsitalon, joka vieläkin erottuu hyvin muiden uudempien ja vanhojenkin omakotitalojen joukosta. Sinikka on sittemmin palannut lähes juurilleen ja muistelee nyt lehtemme palstoilla mennyttä aikaa, mistä esitämme hänelle sydämelliset kiitokset!

Kampakeramiikkaa - sinunko tontillasi?

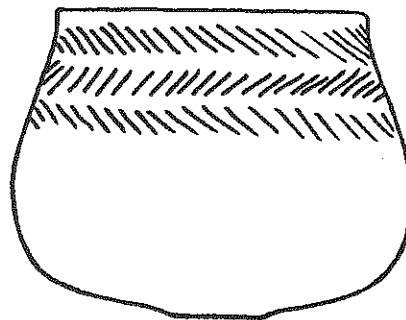
Kivikautisen kodan rekonstruktio

Saviastian valmistusta vyöhyketekniikalla

Otsikon ei todellakaan tarvitse olla aivan utopiaa, sillä viime kesänä niinkin lähellä kuin Oittaalla tehtiin runsas arkeologinen löytö, kun Espoon työväenopiston harrastelijaryhmä, muutama opiskelija ja arkeologi Jan Fast suorittivat kaivauksia Bodom-järven läheisyydessä. Löydökset, kauniisti koristellut saviastian palaset ja kivi-esineet, olivat esillä Espoon kulttuurikeskuksessa 2.-7. lokakuuta. Näyttely siirtyi Espoon kaupunginmuseoon Kauniaisiin ja sieltä edelleen Museo-
virastoon.

Allekirjoittanut pistäytyi kulttuuri-keskuksen aulassa ja haastatteli paikalla ollutta opasta. Näyttelyesineet olivat ns. nuoremman kampakeramiikan (n. 3650-3300 e.Kr.) ja ns. nuorakeramiisen eli vasarakirves-kulttuurin (n. 2500-2000 e.Kr.) ajanjaksojen esihistoriallisia löytöjä. Kampakeramiisen kauden asujaimiston on arveltu tulleen idästä, Karjalasta, eläneen metsästyksellä ja kalastuksella sekä asettuneen asumaan lähinnä meren ran-

noille. Myöhäisempi nuorakeramiinen aika viittaa jo asujaimiston siirtyneen harjoittamaan maanviljelyä ja karjanhoitoa, sillä asuinpaikkalöytöjä on n. 0,5-1 km etäisyydellä silloisesta rantaviivasta ja käyttöesineistö oli monipuolistunut. Väestö oli saanut "uutta verta" etelästä, silloisesta "Indo-Euroopasta" eli nykyisistä Baltian maista. Oittaaan viimekesäinen löytö on runsas ja kaivauksia tullaan jatkamaan ensi kesänä.

Näyttelyaulaan oli rakennettu myös lapsille oma pieni kaivualue (hiekk-

laatikko), jonka "aarteet" sai muistoksi. Tarjolla oli myös kirjallisuutta Espoon esihistoriasta (ks. kirjallisuusviitteet alla). Jos olet kiinnostunut lisätiedoista, niin kyseiset julkaisut ovat nähtävillä asukasillassa 30.11. Lintuvaaran koululla ja ne ovat myös lainattavissa.

Asiaan aikaisemmin paneutumatta itselleni oli yllätys, että mm. Oittaalla on ollut asutusta jo yli 5500 vuotta sitten ja että Espoon järvet Pitkäjärvi, Nuuksion Pitkäjärvi ja Bodom-järvi sekä Lo-järvi Kirkkonummen puolella ovat olleet merenlahtia merenpinnan ollessa silloin noin 30 m nykyistä korkeammalla. Löydöt onkin tehty paikoilta, jotka ovat nyt noin 20-30 metriä merenpinnan yläpuolella normaalin humuskerroksen alla ja löytyneet sattumalta maanpinnan rikkoutuessa esim. kyntö- tai rakennustöissä. Itse "kulttuurikerros" on monesti muuta maaperää tummempaa ja sieltä saattaa löytyä esim. pii-, kvartsi-, luu- ja kivi-esineiden kappaleita, saviastioiden

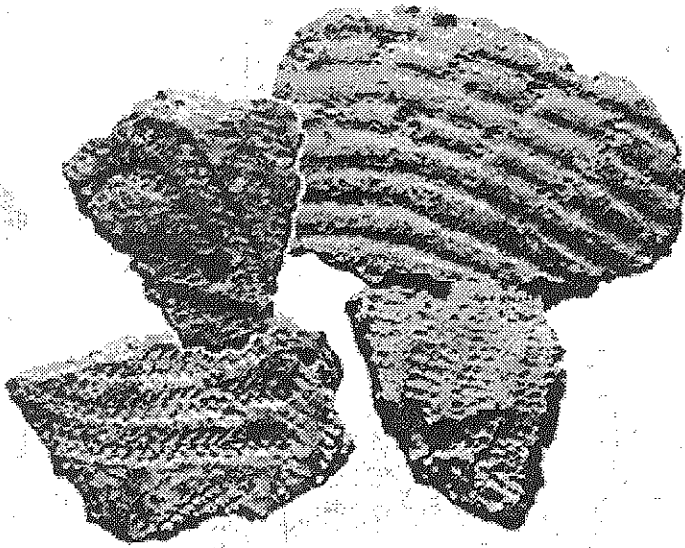
paloja tai liesien (nuotiopaikan) jäännöksiä, palanutta luuta, hiiltä sekä nokea.

Kulttuurikerroksen paksuus vaihtelee paristakymmenestä sentistä noin metriin, joten syviä kaivauksia ei tarvitse tehdä. Korkeuskäyriä seuraamalla voit aloittaa oman "arkeologia-projektisi" tai muutenkin olla tarkkana ryytimaata kääntäessäsi ... ja jos teet löydön, niin ilmoita Museovirastoon, sillä muinaisjäännökset ovat lailla rauhoitettuja!

neiden löytöpaikkoja aina viidenneltä vuosituhannelta e.Kr. ajanlaskumme ensimmäisille vuosisadoille saakka. Espoon löydöt ovat olleet tärkeitä koko suomen esihistorian tutkimukselle.

Mukavaa kotiseututyön juhluvuoden loppupuolta ja mielenkiintoisia löytöjä kevään-kesän 1995 koittaessa!

Terveisin *Sirkka Häggqvist*

Kartoitetuista muinaisjäännöspaikoista meitä lintuvaaralaisia lähinnä ovat Muuttolinunreitoin pähän merkitty esihistoriallinen kohde, Leppävaaran ulkoilupuiston maastossa kaksi pronssikautista kiviröykkiötä (n. 1500–500 e.Kr.) sekä Espoon ja Helsingin rajalla Mäkkylässä sijaitseva varhaisrautakautinen löytöpaikka.

Kirjassa (lähde nro /1/ ss. 44–45) "nuorakeramiikkaa ja muita vasarakirves-kulttuurin esineitä on löydetty myös Morbystä, Bembölen seudulta ja lännempänä Sepänkylästä, Kauniasta, Mäkkylästä ja Lintuvaarasta". Espoon alueella on yli 100 esihistoriallisen ajan kiinteää muinaisjäännöstä ja niiden lisäksi useita muinaisesi-

Lähteet: Espoon kaupunginmuseon julkaisuja

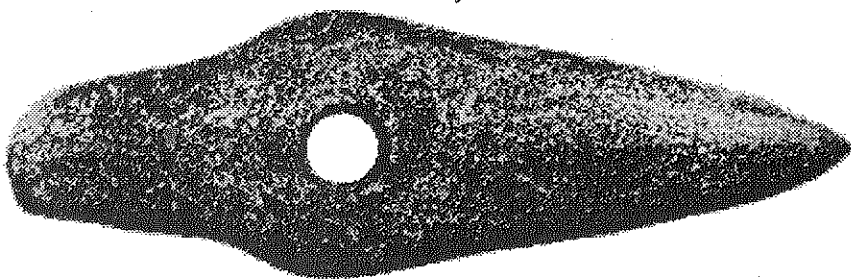
/1/ Jüri Kokkonen: Muinaisaikojen Espoo, Espoo-sarja, 1990, s. 93

/2/ Simo Vanhatalo: Espoon kiinteiden muinaisjäännösten merkintäsuunnitelma, 982, s. 63

/3/ Espoon muinaismuistot 1 – Fornminnena i Esbo I

Kuvat kirjasta Muinaisaikojen Espoo (lähde /1/).

Vasarakirves Vanhakylän Björkbackasta. Museovirasto

MIKÄ IHMEEN OPETUS-SUUNNITELMA-UUDISTUS?

Lintuvaaran koululaisten vanhemmat ovat kuluneen vuoden aikana saaneet opetussuunnitelmauudistusta koskevaa postia koululta ja koulun johtokunnalta. Suuri osa vanhemmista on ollut myös mukana uuden opetussuunnitelman valmistelemissä, mutta monille uudistuksen sisältö on jäänyt hämärän peittoon. Mistä sitten tässä valtakunnallisessa, kaikkia peruskouluja koskevassa muutoksessa on kysymys ja mikä oikeastaan on opetussuunnitelma?

Koulu käyttäjiensä palvelukeskuksena

Perinteisesti suuri osa koulun työtä koskevasta suunnitelmista on tehty yksittäisen koulun "yläpuolella", eduskunnassa, valtioneuvostossa, opetushallituksessa ja jossain määrin myös kunnan tasolla koulu(tus)lautakunnissa ja virastoissa. Hallintoa on haluttu kuitenkin nyt keventää ja suunnittelu- ja päätösvaltaa siirtää enemmän suoraan kouluille ja koulun käyttäjille. Ajatuksena on, että näin voidaan paremmin ottaa huomioon koululaisten omat ja vanhempien näkemykset sekä paikalliset olosuhteet ja koulujen omat erityispiirteet. Jokainen koulu voisi olla omaleimainen ja valita itse omat painotusalueensa. Ensimmäistä kertaa peruskoulun olemassaolon aikana rakennetaan nyt siis jokaisessa koulussa omaa opetussuunnitelmaansa ja valtakunnallinen ja kunnallinen opetussuunnitelma on riisuttu sisältämään vain suuntaa-antavat viitekehetykset.

Opetussuunnitelma ohjaa koulutyötä

Espoon kouluissa opetussuunnitelmat sisältävät seuraavia asioita: *opetuksen*

ja kasvatuksen tavoitteet (eli kysymys siitä, millaisia eväitä koulun tulisi antaa oppilailleen),

koulun toiminta-ajatus (jokaisen koulun yksilöllinen kuvaus omista erityispiirteistään ja -mahdollisuuksistaan, *koulun tuntijako* (koulu voi itse jakaa eri aineiden tuntimääriä eri tavoin esim. eri luokka-asteilla tietyissä rajoissa,

oppiaineiden ja aihekokonaisuuksien tavoitteet, sisällöt ja arviointiperiaatteet (eli mitä esim. matematiikassa tulisi 3. luokalla oppia, mitä asioita käsitellään ja miten arvioidaan onko oppimisprosessi ollut hyödyllinen) sekä

oppilasarviointi (eli kuka arvioi: oppilas itse, opettaja, vanhemmat vai kaikki yhdessä ja miten arvioidaan: suullisesti, kirjallisesti, numeroin, todistuksin, kerran päivässä, jatkuvasti vaiko keväällä koulun loppuessa). Tärkeä koulun opetussuunnitelmaan liittyvä asia ovat myös käytettävät opetusmenetelmät (esim. opettaja-johtoinen, oppilaskeskeinen, ryhmätyöpainotteinen, itsenäinen, tutkiva, ATK:ta hyödyntävä jne).

Koulutyöhön liittyy siis suuri määrä asioita, joiden suhteen on tehtävä valintoja. Opetussuunnitelmauudistuksen jälkeen näitä valintoja ei tehdä enää koulun ja koululaisten puolesta "jossain muualla". Vanhempien kannalta uutta on myös se, että valintoja ja päätöksiä ei tehdä pelkästään koulun seinien sisällä, vaan niitä pyritään tekemään yhdessä vanhempien kanssa. Koulu haluaa kehittyä siis avoimemmaksi ja joustavammaksi. Uusien vaikutusmahdollisuuksien lisäksi se tuo vanhemmat myös uuden kysymyksen äärelle: Olenko itse päättämässä lapseni tulevaisuudesta vai annanko naapurin päättää niistä?

Uudistus Lintuvaaran koulussa

Lintuvaaran koulussa aloitettiin uudistustyö viime vuonna oppilaiden, opettajien ja vanhempien keskuudessa arvokeskusteluilla, joissa pohdittiin koulutyön päämääriä. Näissä keskusteluissa keskeisiksi nousivat seuraavat seitsemän osa-alueita, joista muodostettiin myös Lintuvaaran koulun pää-tavoitteet uuteen opetussuunnitelmaan: *Laaja elämäkatsomus, ekologinen ajattelu, sosiaalisuus, tiedonhalu ja -hankinta, luovuus, yksilöllisyys ja perustiedot ja -taidot*. Lintuvaaran koulun toiminta-ajatuk-sena on "tutun ja turvallisen kylä-

koulun hengessä yhdessä omatoimi-suuteen kasvaminen lähiympäristön elämää ja maailman tapahtumia seuraten." Lintuvaaralla onkin oma erityis-luonteensa vanhana "kylämäisenä" asuinalueena, jonka tutkiminen ja menneisyyteen tutustuminen voisi rikastaa myös koulun oppilaiden tietä-mystä omasta kotiseudustaan.

Uusi opetussuunnitelma voitiin ottaa Lintuvaarassa käyttöön ensimmäisten koulujen joukossa jo tänä syksynä, vaikkakin suunnittelutyö jatkuu edel-leen. Käyttöönotto mahdollisti mm. uuden vieraan kielen, saksan aloitta-misen 5. luokalla sekä valinnaisuuden lisäämisen liikunnan, kuvaamataidon, tekstiili- ja teknisen työn osalta. Tämän vuoden aikana opettajat jatka-vat suunnittelutyötä soveltaen tavoit-teita aineiden sisältöjen, menetelmien ja arvioinnin suunnitteluun. Koulun omasta opetussuunnitelmasta ei kos-kaan tule täysin "lopullista", vaan se elää ja muuttuu jatkuvasti uusien tar-peiden pohjalta. Vanhemmat ja oppi-laat itse ovat tärkeässä asemassa uusien tarpeiden esiin tuomisessa. Se, millaiseksi Lintuvaaran koulu kehittyy ja kasvaa on siten entistä riippuvai-sempi Lintuvaaralaisista itsestään, vanhemmista ja kaikkien osapuolten keskinäisestä yhteistyöstä.

Marketta Tuominen

Lintuvaaran koulun johtokunnan pj.

Muusikko MIKKO KUUSTONEN virtuaalihaas-tattelussa: KOULUN VAS-TUSTAMINEN ON LYHYT-NÄKÖISTÄ

Koulutilojen puute ei millään voi olla hyväksi alueelle, sen rauhalle ja elä-mälle. Asia ei takuulla muutu parem-paan suuntaan vastustamalla Lintu-metsän koulun nopeaa rakentamista.

Mikko Kuustonen on Suomen suosituimpia muusikkoja. Hän asuu Lintu-vaarassa ja lupasi meille kaksi haastat-telua, joista ensimmäisessä hän puhuu keikkabussista käsin Lintuvaarassa asumisesta ja kouluasioista.

Missä olet tällä hetkellä?

Me ollaan pienellä kiertueella tulossa parhaillaan Oulusta Kuopioon. Ollaan voiton puolella eli saapumassa Kuopioon.

Miten sinä ja perheesi olette viihtyneet Lintuvaarassa?

Lintuvaara on ensimmäinen paikka, mihin minä ja perheeni ollaan kotiu-duttu. Mun vaimo on parhaillaan teke-mässä opiskeluun liittyvää tutkimusta, jossa hän kartoittaa Lintuvaaran histo-riaa haastatteleamalla alueella pitkään asuneita ihmisiä. Mitä enemmän me on käyty läpi sitä historiaa ja naapu-reiden tukemista ja tällaista kyläyh-teisön yhteistä positiivista meininkiä, sen enemmän haluaa suhtautua vaka-vasti Lintuvaaraan, joka on harvinaisen hieno yhteisö. Kyläyhteisön hieno henki vaatii skarppaamista ja kunnioi-tusta, johon ainakin mä haluaisin sitoutua. Sen takia sen yläasteen kou-luasiinkin, missä mä olen ollut muka-na, ottaa vakavasti. On ollut monta muutakin asiaa, joissa on puhallettu jo aikoinaan yhteiseen hiileen. Tässäkin voisi toteutua se sama juttu. Me on viihdytty Lintuvaarassa hurjan hyvin ja aiomme viihtyä vastakin.

Keitä teidän perheeseen kuuluu?

Minulla on yksi vaimo ja kaksi lasta – Marita ja lapset Iina ja Minka. Että sillä kokoonpanolla. Iina ja Minka ovat 10 ja 9 vuotta vanhoja, käyvät Lintuvaaran koulua ja odottavat pääsyä Lintumetsän yläasteelle.

Olet ollut mukana Lintumetsän koulua ajavassa vanhempaintoimi-kunnassa. Haluaisitko sanoa tästä Lintumetsän kouluasiasta jotakin?

Tottakai mä haluan sanoa. Joudun tietysti siinä mielessä ottamaan siihen kantaa vähän noviisina, että me olem-me asuneet siellä paikkakunnalla vasta vähän toista vuotta, mutta sinäkin aikana, kun seuraa sitä rakennustahtia ja muuttoliikettä, mikä siellä tapahtuu, siinä on kaikki eväät isoihin ongel-miin, jos ei siihen yläasteen koulu-asiaan reagoida nopeasti. Ilman muuta Lintuvaaraan on saatava uusi koulu. Se viesti tulee sekä aikuisten puolelta että lasten puolelta ihan selkeänä. Sitä paitsi suunnitelma nimenomaan Lintu-metsän koulun paikasta on sangen toi-miva ja perusteltu. Minä en näe mitään syytä ruveta sitä vastustamaan ja hidastamaan. Se vastustaminen on

asia, joka kääntyy lopulta kaikkia sillä seudulla asuvia vastaan. Koulun paikka Lintumetsässä on musta hyvä.

Mitä haluaisit sanoa sellaisille ihmisille, jotka vastustavat Lintumetsän koulua.

Mulla on semmonen käsitys, että ne ihmiset, jotka sitä vastustaa, on todennäköisesti ihmisiä, joilla ei ole lapsia siinä iässä tai joita se ei niinku koske oman elämän kautta. Se on minun mielestäni hirveen lyhytnäköistä, koska sille seudulle muuttaa lapsiperheitä ja koska siellä on jo nyt liian vähän koulutiloja lapsimäärään nähden. Eihän se millään voi olla sille alueelle, sen rauhalle ja elämälle eduksi. Se tilanne on yksinkertaisesti hoidettava päiväjärjestykseen. Se asia ei takuulla muutu vastustamalla parempaan suuntaan. Se on absurdi ajatus. Vaikka se nyt ei olisikaan akuuttia, niin toivoisin ihmisiltä pitkäjänteisyyttä ja näkökykyä vähän oman elämän ulkopuolellekin.

Mitä sanot siitä, että koulu on esitetty rakennettavaksi kaatopaikalle?

Minun näkemykseni siitä asiasta on, että riskit on liian suuria ja sen täytyy olla niin monin verroin kalliimpi vaihtoehto, että se tuntuu siinä mielessä ehdottomasti huonommalta. Se on eri asia, jos sinne haluttaisiin rakentaa vaikka toimitaloja tai työpaikkoja tai

teollisuutta tai jotain sellaista. Mutta jos sinne aiotaan rakentaa tällaisen kaatopaikan kummallisen mysteerin varaan lasten koulu, niin ei se mielekkäältä tunnu. Se vaatisi niin hirveän määrän ennakkotutkimusta ja maanparannusta ja sellaista, ettei se ole kilpailukykyinen nykyisen suunnitelman kanssa. Minäkään en vastusta vanhainkodin rakentamista sinne, kun minusta tuntuu, että vielä tulee senkin aika.

Mitä sä harrastat?

Tota.. Vähän tota musahommaa.

Jukka Karhula

Mikko Kuustosen musiikkiin keskitytään seuraavassa haastattelussa.

Pikapainatuksista monipuolisempiin monistuksiin ja monistuksista painavampiin pikapainatuksiin

Nopeasti ja edullisesti!
Kysy lisää, puh. 739 359.

T-MONILA

Sörnäisten rantatie 27
00500 Helsinki

Asukastoimintaa tarvitaan!

Leppävaara-seura järjesti aamulla 7.11. Lintuvaarantien ja Vallikadun risteyksessä tilaisuuden, jossa kaikilla asiasta kiinnostuneilla ja mukaan kutsutuilla Espoon päättäjillä oli mahdollisuus käytännössä tutustua paikan kaotettiin liikenteeseen. Jo vuosia paikalle on vaadittu liikennevaloja ja taas tämä vaatimus toistettiin. Ilahduttavan suuri osanottajajoukko – päättäjät mukaan lukien – tuli taas kerran vakuuttuneeksi valojen tarpeellisuudesta. Mutta...

Samaan aikaan yo. tilaisuuden kanssa toisaalla kaupungissamme olivat toiset päättäjät koolla päättämässä juuri tästä budjetin momentista ja leikkasivat näitä määrärahoja 2 miljoonaa markkaa! Tämä taas puolestaan teknisen keskuksen ympäristön ja teknisten palvelujen päällikön, insinööri Martti Tieahon mukaan on sitten poissa juuri näiden valojen rahoituksesta, ikäänkuin ne olisivat olleet korvamerkityt tähän tarkoitukseen! Itse asiasta kuultuna hän kuitenkin lupautui keskustelemaan asiasta asukkaiden kanssa puhelimitse. Joten kaikki, joiden mielestä kyseeseen risteykseen tarvittaisiin liikennevalot, soittamaan Tieaholle puh. 806 5335.

Nämä liikennevalot eivät ole suinkaan ainoa asia, mikä tarvitsee asukkaiden huomiota. Jos et vielä ole Omakotiyhdistyksen jäsen, tule mukaan vaikuttamaan! Voidakseen liittyä yhdistykseen ei tarvitse olla omakotiasukas, vaan kaikki alueella olevat taloudet otetaan avosylin vastaan. Jäsenmaksu on jo useana vuonna ollut vain 35,- mk/talous.

Jäseneksi voit liittyä soittamalla jollekin johtokunnan jäsenelle tai vaikkapa tulella 30.11. pidettävään asukas-iltaan ja ilmoittautumalla siellä. Tilaisuudessa on nähtävillä kaikki alueen ajantasakartat ja Espoon muinaisuutta koskevaa kirjallisuutta.

Voit myös tukea Lintuvaaran koulun oppilaiden leirikouluhankkeita ostamalla 6. luokkalaisilta julkkisten ruokareseptikirjaseen kymppiä tai 5. luokkalaisilta joulukorttisi.

Tule mukaan keskustelemaan alueen liikennejärjestelyistä ja nauttimaan mukavasta yhdessäolosta!

LUKIJOILTA

Hyvät koiranomistavat Lintusen lukijat!

Tietääkseni kaupungin järjestyssääntön mukaan koirat on pidettävä kiinni kaupunkialueella. Lähimenneisyydessä meillä on esimerkkejä siitä, kuinka kiitti ja rauhallinenkin koira voi tote-

uttaa luonnollisen koiran olemustaan vähemmän miellyttävällä tavalla. En haluaisi kenenkään lasten, enkä aikuistenkaan, en edes toisten koirien, joutuvan kohtaamaan terävien hamppaiden aiheuttamaa kipua, lääkarissa käyntiä, myöhempää koirapelkoa ym. ym. kamaluutta. Kiitos etukäteen, kun pidätte koiranne kiinni, toivoo

Yksi vähän koiria pelkäävä

LÖYTYNYT

Löytynyt sateisena perjantai-iltana 28.10. Jääskeläntien ja Hämeenkylläntien risteuksen bussipysäkin luota vyölaukku.

Tiedustelut iltaisin puh. 541 394.

Avasimme Leppävaaran raitilla 3.11. Pienoistavaratalon

Tule nyt tekemään edullisesti kaikki kodin tarvikkeiden hankinnat pyykkipojista puhdistusaineisiin, leluista lakanoihin

TEKSTILEJÄ

LELUJA

PAPERITAVARAA

PESUAINEITA

TALOUSTAVARAA

KEMIKALIOITA

TARTTIS

Tervetuloa arkisin 10–18,
lauantaisin 10–14
Timpurinkuja 3, puh. 512 2240

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n johtokunta 1994

Hannu Lehtonen	puheenjohtaja	Peukaloisenpolku 3 A	puh. 516 337
Sirkka Häggqvist		Päivilinnuntie 4	puh. 541 394
Tuila Huomo	sihteeri	Lintuvaarantie 67	puh. 547 1340
Marja-Leena Karhula		Jääskeläntie 24	puh. 542 990
Paavo Kinnunen		Punarinnaantie 4	puh. 541 043
Marita Kivikoski		Krenatöörantie 9 A	puh. 546 863
Leena Laine	jäsenkirjuri	Sinirinnantie 9–11 A	puh. 543 629
Kalevi Onnela	varapuheenjohtaja	Pensaskertuntie 1 B	puh. 547 1480
Arja Pihlajisto		Hämeenkylläntie 29 B	puh. 544 502
Hannu Räsänen		Sininärhentie 2	puh. 519 260
Raimo Salminen	talouden/rahastonhoitaja	Keltasirkuntie 14	puh. 543 630